

Jak skloubit staré s novým

Příjemný domov je možné vytvořit i tehdy, když si přání investorů zcela protiřečí

PROSTOR BEZ HRANIC.
Otevřený interiér, který zahrnuje kuchyň, jídelnu i obývací pokoj, slaví návrat do českých domácností. V tomto případě architekt řešení umocnil propojením prostoru s podkrovím.
Foto Atos-6

Názory na to, jak by měl vypadat útulný domov, se různí. A tak není divu, že architekti často stojí před těžkým úkolem skloubit protichůdná přání investorů. Za podobných okolností vznikl i rodinný dům, který navrhl ostravský architekt Radim Václavík z Atos-6.

A typický dům v Olbramicích u Olomouce je důkazem, že i za situace, kdy jeden říká hot a druhý čehý, může vzniknout obydlí, kde se všichni cítí spokoje-

ni. Přitom přáním jednoho z majitelů byl klasický dům se sedlovou střechou. Druhý naopak toužil po domovu, který by byl moderní uvnitř i zvenčí. Manželé zkrátka měli velmi odlišné názory na to, jak má jejich dům a jeho interiér vypadat. „Vzal jsem to jako výzvu, zda je v jednom projektu možné skloubit takto protichůdné názory,“ vysvětluje architekt Václavík.

Moderna bez provokace

Výsledkem spolupráce odborníků s investory je zajímavé řešení, se kterým jsou všichni spokojeni. „Ověřená sedlová střecha a neprovokující klasický exteriér skrývají moderní dispozici a design interiéru. Během návrhu jsem tomu říkal

nové mezi starým. To staré je symbolizováno přiznanou klasickou sedlovou střechou. Tím novým je moderní dispozice hlavních obytných místností,“ osvětluje ostravský architekt. Interiér domku v Olbramicích se může pochlubit nejen soudobým uspořádáním, ale i volbou moderních materiálů.

Jádro domu tedy tvoří propojený prostor, jenž po letech přísného oddělování kuchyně od ostatních místností slaví svůj návrat do českých domovů. Radim Václavík se však rozhodl zajít ještě o kousek dál. Prolnutí kuchyně, jídelny a obývacího pokoje totiž umocnil vertikálním propojením s podkrovím. Horní galerie tak poskytuje atraktivní průhled na hlavní oby-

ný prostor s krbem. Působivé je také spojení obou pater neobvyklým schodištěm, které mimo jiné nabízí alternativní místo pro posezení s přáteli či relaxaci.

Střídmě pojatému království paní domu vládnou jednoduché tvary, mléčné sklo a béžová v kombinaci s kovem a dřevem. Oživující prvek do kuchyně vnáší mozaika za místem určeným k vaření. Pracovní stůl je volně umístěn do prostoru a bez jakéhokoli náznaku oddělení sousedí s jídelním stolem z tmavého dřeva. Obdobně je řešen i „přechod“ do obývacího pokoje.

V patře, kam lze vystoupat po dřevěném atypickém schodišti, se nacházejí dva dětské pokoje, prostorná koupelna a půda. Bílé stěny

galerie, ve které našla své místo knihovna, zpestřují viditelné trámy krovu ze světlého dřeva, procházející interiérem.

S návrhem prostorově úsporné koupelny, který by umožnil ušetřit místo pro pokoj, architekti z ateliéru Atos-6 u majitelů příliš nepochodili. Toto řešení bylo nahrazeno velkorysejší variantou. „Z vany tak vidíte oknem přímo na Beskydy. Dovedu si zde představit velmi příjemnou relaxaci. A právě to je dobrá architektura. Materiálu je nutno vdechnout život,“ podotýká Radim Václavík.

Podle architekta se však s nápady vyplatí šetřit: „Většinou nedopadá dobře, když se začne tím, že vše, co se líbí, musí v domě být. Vypustíte-li hned z počátku to nepodstatné,

můžete nepřímo ušetřit nemalé finanční prostředky – a využít je pak na to důležité.“

Ani drahý, ani levný

Hrubá stavba je provedena z klasického keramického zdíva a stropy ze železobetonu. Schodiště včetně podesty a zábradlí je ze dřeva, stejně jako okna, i ta francouzská. „Dali jsme si záležet na výběru obkladů a dlažeb pro koupelnu. Dřevěný krov je kvalitně zaizolován a pokryt těžkou taškovou krytinou,“ dodává architekt. Cena domu je podle něho srovnatelná s běžnými realizacemi. Kvality se totiž nedosahovalo extrémně drahými materiály, ale spíše prostorovým řešením a střizlivou kombinací. Lenka Krejcarová